

قصه امروز ما ، قصه رفتن رفتن است
آواز خوان ما ، مشغول ترانه خواندن است
زر برفت ، ارز برفت ، کاخ ها برفت
این کف دریا بود ، یا عمری که رفت
دوستان دانند برسر ملت ها چی گذشت
کان طوماری بلندبست ، این سرگذشت
در سرگذشت ملل ، راه ما بیداری است
از دام بدکاران رستن و زانان بیزاری است
دیدنش میدود در صحرا ، دنبال یه غار
تا از چنگال عدل گریزد ، این دزد بی قرار
زیر لب میگفت ، هر چه چاپیدم ، برفت
زر برفت ، ارز برفت ، آن کاخ برفت
این کف دریا بود ، یا عمری کز من برفت
اژدهای حرص ، گرتمام این دنیا خورد
آب دریا می خورد ، تشنگی با خود برد
از چنین دام رستن ، کار خردمندان بود
غیر از این ، یا دار ، یا گوشه زندان بود
گر شر نباشد ، عدل برپا گردد استوار
نه جنگ باشد ، نه سری در روی دار
ورنه نفس ها در سینه ماند ، در کارزار
زیر زانوان نژاد پرستان ، ستم پیشه کار
ای خوشا ملتی تابع باشند ، عدل را
آدم گزینند بهر دولت ، نی اژده ها
گرچه دولت ، با دنیا پرستان یار نیست

آخر دنیا پرستی ، جزء ناله بیمار نیست
زیر لب میگوید ، هرچه چابدم ، برفت
زربرفت ، ارز برفت ، آن کاخم برفت
ای خوشا آنان از دام طمعکاران رسته اند
بهر خدمت مردم ؛ کمر همت بسته اند
گر شمشیر بارد ، بر زمین از آسمان
آسوده کار خیر خود دارند ، این کسان
حذرکن از دام کان بهر ما ، گسترده اند
این قول و قرار ها رها کن که داده اند
آنچه گیرت آید ، همان همت های توست
آنچه میبری زینجا ، سهم فردای توست
تا نگوئی زیر لب ، هرچه داشتم ، برفت
زربرفت ، ارز برفت ، آن کاخم برفت
آدمی که برنامه دارد و هست صرفه جو
کسب نیک دارد ، اندازه نگهدارد ، مو بمو
از آب حیات او ، خالی نگردد این سبو
رزق او میزان کار و همت والای او
ای خوشا آنان که نی منت حاتم طائی کشند
همت عالی ایشان ، رهاسازد ویرا از هرگزند
مردان وزنان آزاده ، کی باشند منت کشان
تا اخر دریابند ، هستند زیر بار سلطه گران
عزت تنهایی بهتر از صد یار بی وفاست
گرفیقی است ، آن نیک یار با صفاست
تا نگوئیم با هم ، هرچه داشتیم ، برفت
زربرفت ، ارز برفت ، کاخ ها برفت

آن دنیا پرستان که دارند عشقی آتشی
تا یک شبه کام گیرند ، زین دنیا بسی
باید از حالا ، کنند زمزمه فردای خویش
تادرقص دنیا پرستان گویند آنرل زپیش
هرچه چابیدیم ، یک عمر ، یک شب برفت
زر برفت ؛ ارز برفت ، کاخ ها برفت
رسم دنیا از آدم و حوا باشد ، تا کنون
حق و باطل ، ظالم و مظلوم ، عقل و جنون
حق خوران مست ، مظلومان حرمان زده
دوره ، دوره نوگردد ، رسم دنیا ، سرزده
ولی یک شالوده ای دارد نهان ، آنچه هست
در بزنگاه ظاهر شود ناگه ، دانند که هست
تا از گردن مظلوم نسازند ، پاشنه آشیل خود
تا گرفتار تقدیر نگردند ؛ درمهمیل خود
روزی گرفتار گردند در سرمای زمهریر
روز دیگر گرفتار آتش گرمای فصل تیر
نه آن کاخی که بهاران بود بهر حق خوران
نه گرما بود نی سرما ، بهر مفت خوران
لیک روزی که اُشتران ملت ها پی شود
طرح عدالت مظلومان ، هم زمان طی شود
راه محمود در دنیا ، راه بیداری است
از بدکاران رستنُ و از ظالم بیزاری است
تاریخ : 5 تیر ماه 1399

محمود صناعی پور